

ща табелитѣ на магазинитѣ и разпилява падналия снѣгъ. Тропотъ на коне. Файтонъ. Конетѣ се подхлѣзватъ. Единиятъ пада. Кочи-
яштѣ скача и се мъчи да го разспрѣгне. Коньтъ не помръдва.
Той диша тежко. Топла кръвъ изобилно тече отъ счупения кракъ.
Върху снѣга се образува червенъ кржгъ, който бърже расте. Въ
файтона стои отпуснатъ съ забита въ колѣнетѣ глава човѣкъ.
Приблжихъ се. Отъ него се отлжчва тежка пара отъ алкохолъ.
Пиянъ. Вслушвамъ се. Пияниятъ хърка отвратително. . . Коньтъ
диша тежко и бавно. . . Очитѣ му изразяватъ мълчаливо стра-
дание. . . Едно охкане се изтрѣгна отъ гърдитѣ ми. Бавно се
отдалечавамъ. . . Вѣтърътъ залюлява табелитѣ на магазинитѣ и
посипва съ снѣгъ дветѣ жертви — конятъ и пияния.

Ив. Шиваровъ.

Глупавиятъ Мустафа.

Имало единъ турчинъ. Казвалъ се Мустафа. Билъ много
лошъ. Съ всички се каралъ и биелъ и всички му били сърди-
ти. Замислилъ се единъ день Мустафа. Мислилъ какво да на-
прави, за да се сдобри съ другаритѣ си. Най-сетне решилъ да
трѣгне, та дано срещне нѣкой, който да го научи.

Вървѣлъ, вървѣлъ, стигналъ до едно хралупато дърво. Влѣ-
залъ въ него да преношува. Въ сжщото дърво имало една ли-
сица. Като го видѣла, лисицата се много изплашила, но Муста-
фа ѝ казалъ:

— Нѣма нищо да ти сторя, само ми кажи, какво да на-
права, за да се сдобря съ другаритѣ си.

И Мустафа ѝ разказалъ всичко.

Видѣла лисицата, че Мустафа е глупавъ и казала:

— Върни се въ кѣщи, вземи колкото пари имашъ и на-
черпи другаритѣ си съ вино.

Глупавиятъ Мустафа поблагодарилъ на лисицата и си трѣ-
гналъ. А лисицата му се надсмѣла и трѣгнала да краде кокошки.

Отишълъ си Мустафа въ кѣщи, взелъ колкото пари ималъ
и отишълъ да почерпи другаритѣ си. Отначало другаритѣ му не
искали да приказватъ съ него, но като чули, че той ги вика, за
да ги черпи, веднага трѣгнали за кръчмата. Тамъ пили, докато
хубаво се напили. Нея вечеръ тѣ се и сдобрили. Но какво стру-
ва такова сдобряване, което се купува съ пари?

Съобщава Шаломо Аладжемъ
ученикъ — Видинъ.